

Marianoff, Лъчо - Отвъдното на любовта

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

[Припев:]

Ти беше моята мечта
преглъщам мъжката си гордост
за да ти кажа това: "Не мога повече така".
В отвъдното на любовта
запрати ме без да почувстваш капка вина
не мога повече така в отвъдното на любовта.

Казват, че било съдба
истинското щастие се криело в тъга.
Исках ти да си парчето в моя пъзел,
но връзката ни нямаше място за нов възел.
А исках да рисувам, рисувам теб
цвета на любовта припознавах с теб.
Между хиляди търся твоя облик
и само си представям като сляп художник.

[x2:]

Не искам нищо от тебе
вече няма какво да ми вземеш
имах всичко, но разорен съм
имах сърце и любов, но в теб са.

[Припев:]

Ти беше моята мечта
преглъщам мъжката си гордост
за да ти кажа това: "Не мога повече така".
В отвъдното на любовта
запрати ме без да почувстваш капка вина
не мога повече така в отвъдното на любовта.

Ако ме гледаше така, както си гледаш телефона
нямаше да кажа: "Дай ключа" и да сменя патрона
шамар от Божата ръка, но не от Марадона
ако вестите са лоши, не убивай пощальона.

Тая любов е невъзможна
от теб за нея няма почва
всичко е на вятъра, но май от там започнах
каквото съм ти дал, сега е в някоя зложна.

Усмивката полята е със сълзите
затова ли най-усмихнати са тъжните.
Опитах се да върна времето по кръчмите,
но дори и в спомените спряхме да сме същите.
Ако за тая катастрофа си се готвила от малка - честито
тая връзка вече е тоталка, не питай
на къде смятам да продължа, защото до сега...

[Припев: x2]

Ти беше моята мечта
преглъщам мъжката си гордост
за да ти кажа това: "Не мога повече така".
В отвъдното на любовта
запрати ме без да почувстваш капка вина
не мога повече така в отвъдното на любовта.